

عنوان مقاله:

بررسی نقش سکوت سازمانی در شهرداری مشهد

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مدیریت، علوم انسانی و رفتاری در ایران و جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهره چهکندی نژاد - مسئول امور سازمانها شهرداری مشهد

ملیحه نیازی - کارشناس امور اداری شهرداری مشهد

امیر ندافی - کارشناس امور اداری و مالی شهرداری مشهد

علی عباس خمر - کارشناس طبقه بندی مشاغل شهرداری مشهد

خلاصه مقاله:

مسئولیت تصمیم گیری برای صحبت کردن یا سکوت در سازمان، در اغلب اوقات با کارکنان است. آنها تصمیمی گیرند که ایده ها، نظرات و دغدغه های خود را به زبان آورند یا از منطقه امن خود خارج نشده و سکوت پیشه کنند. در اغلب اوقات، به دلیل همین موضوع شرایط به وجود آمده تغییری نمی کنند و حتی کمک به سمت بحرانشدن نیز می روند. نکته مهم اینجاست که سکوت سازمانی تنها میان مدیریت و کارکنان رخ نداده و گاهی اوقات میان کارکنان عادی سازمان هم اتفاق می افتد. وقتی مشکلی در سازمان اتفاق می افتد، کارکنان دو گزینه پیشرو خود می بینند، یا باید ساکت بمانند یا درباره آن مشکل با دیگر اعضای سازمان صحبت کنند. متأسفانه در این شرایط معمولاً انتخاب کارکنان سکوت است زیرا آنها باور دارند که در میان گذاشتن این اطلاعات تأثیر منفی برایشان به دنبال دارد و حتی گاهی موقعیت آنها را به خطر می اندازد. کارکنان معمولاً در رابطه با همکاران خود نیز سکوت پیشه میکنند. این سکوت میتواند به خاطر عدم توافق میان آنها، ضعف های موجود در فرآیندهای کاری، رفتارهای غیرقانونی و خطرناک آنها یا حتی دلایل شخصی باشد. در هر صورت، سکوت سازمانی مدیریت را از دریافت اطلاعات بسیار مهمی که میتواند به شناخت مشکلات و بهبود شرایط سازمان بیانجامد، محروم می کند. در این مقاله به شکل مروری به سکوت سازمانی و نقش آن در سازمانهای دولتی پرداخته ایم و پیشنهاداتی برای سازمان مورد مطالعه (شهرداری مشهد) ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

سکوت سازمانی، سازمانهای دولتی، شهرداری مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1473840>

